

Fakulta výtvarných umění Vysokého učení technického v Brně

akademický rok 2013/2014

Vysokoškolská kvalifikační práce (ateliérová práce) posudek oponenta

Jméno a příjmení studenta: **Barbora Pokorná**

Název práce: **Nové tváře**

Posudek:

Série čtyř nadživotních portrétů s očima strnule upřenýma na diváka má sama o sobě jistou emotivní váhu. Bez autorského komentáře bych ji přijal výrazně lépe, nicméně dílo komentář vyžaduje.

Koncept projektu mi připadá zbytečně šroubovaný, provedení nejasné a úzkostlivé. Je pro mne těžké hodnotit velký kus práce, který autorka na obrazech udělala z hlediska malířských dovedností. Ze strany autorky je na ně evidentně kladen důraz, což v tomto konkrétním případě nepovažuji za adekvátní. Větší popisnost, klidně i v duchu autorčiných starších prací, by k naplnění představeného uměleckého záměru byla vhodnější cestou. Vizualizace dojmů dalších osob může být pojata dokumentárním způsobem, což je v rozporu s použitou malířskou formou, nebo naopak může sloužit jen jako prvotní impuls k svrchovanému malířskému projevu, tak na mne série obrazů i působí. Musím ovšem upozornit, že takto o nich autorka neuvažuje.

Vlastní, možná až příliš mnohaslibný záměr působí nedořešeně, nicméně jeho komorní ladění se mi zamlouvá. Aktuálně ovšem nenacházím důvody pro výrazně nadživotní velikost a hru lazurních barev (nadužívání fialové a zelené). Obojí s dojmem intimní výpovědi koliduje.

Z jednotlivých portrétů mám pocit, že uváděná „subjektivní/objektivní krása/nekrása“ portrétované se odvíjí od toho, jak je ten který portrét namalován (malířsky pojat). To pochopitelně narušuje celý původní koncept.

Problém inzerované ztráty identity mi v projektu nepřipadá věrohodný. Ztrátu identity jistě nemusíme chápat v kontextu psychiatrie jako poruchu osobnosti, obávám se však, že předkládané variované portréty s identitou nepohnou ani o píď v jakémkoli ohledu. Co způsobuje v člověku vylepšený obraz vlastní tváře? Je možné, aby tato zkušenost přecházela i na diváka? Tyto otázky jsou zajímavější než samotný obraz. Expozice zpětné vazby projektu však nebyla původním záměrem, není zohledněna ani v instalaci. Je to ke škodě věci. Jestliže byl projekt z velké části postaven na komunikaci, našla by se jiná média, která by posílila motiv komunikace a projekt by byl čitelnější. Byla-li komunikace pouze marginální složkou projektu, odpadají všechny psychologizující aspekty díla, které autorčin záměr vyzdvihuje.

Volba média a problematiky konvenuje osobnosti autorky. Divák, který je s autorkou v osobním kontaktu, si dokáže sám pro sebe vygenerovat speciální autentickou vrstvu díla. Pro ostatní, obávám se, zůstane projekt těžkopádným a obtížně uchopitelným. Na závěr znovu zopakují, že kdyby za portréty stál vyzrálejší koncept, mé hodnocení by bylo věru přívětivější.

Otázky autorce práce:

Proč jste se rozhodla pro malířsky licenční formu a nikoli pro hyperrealismus či úpravu fotografií pouze v Photoshopu či jiném specializovaném softwaru (Face Control, PT Portrait Studio, atd.)?

Obracíte se jako autorka větší měrou k odborné veřejnosti nebo naopak je pro Vás důležitější reflexe od portrétované osoby a jejího bezprostředního okolí?

Návrh hodnocení: D

Vypracoval: MgA. Petr Brožka

Datum: 6.5. 2014

Podpis: